

Zimní hry na Huckromu 09. - 11. 02. 2018

Tradiční páteční sraz na vlakáči, odjezd vlakem a cestu na chaloupku už asi nemusíme popisovat. Jen to, že už na vlakáči nám chybělo jedno dítko, protože Monča Elenku Koňovou k Šalimu do seznamu napsala dvakrát :).

Tentokrát jsme se hned ani neubytovávali, ale šli jsme, pod statným dozorem Zédi a Dušánka, bobovat na sjezdovku u břížek. Z ní se za chvíli ozývalo hlasité hulákání Zédy, jenž ji obrovskou rychlostí zdolával a s hrůzou v hlase volal, že se strašně bojí... Mezitím další statný dozor dohlížel na Jůlu, Kelišku a Vodoušici, jak prošlapávají stopu na zítřejší biatlon. Večerní bobování bylo ukončeno, když už fakt nebylo nic vidět, a my byli celí od sněhu. V chalupě tedy proběhlo převlečení do suchého, ubytování, sušení a večeře. V následujících minutách nás Kejmy začal seznamovat s buzolou, azimuty a vším okolo souvisejícím.

A pak to začalo. Nečekaný večerní azimuťák. Rozdělili jsme se do dvojic, vždy jeden starší zkušený, který „znal azimuty“ a jeden mladší, který si pamatoval obrázky, které byly vždy u azimutu namalované. Hejsa prorokoval, že už se můžeme jít chystat hledat děti po lese, ale starší soví mazáci vše zvládli a své mladší kamarády dovedli v pořádku zpět. Prostě, azimut zvládli všichni perfektně !!! Mezitím, ten kdo nebyl na trase, tak se Šalim trénoval uzle.

Když byly všechny děti zpátky v chalupě, byli dospělí vyhnání, aby si děti mohly zahrát jejich nejoblíbenější hru na upíry. Co se při tom dělo, ví zase jenom děti...)

Ale to už nastal čas jít na kutě. Starší uložili mladší, zahrála se písnička na dobrou noc a na ty nejstarší sovy bylo nachystáno pokračování večera.

Keliška, Vodoušice, Maty, Štěpa, Johnny a Jůla byli podrobeni zkoušce šikovnosti a trpělivosti. Byly jim zavázány oči. Každý z nich dostal škrabku, nůž, hrnec a několik brambor. Poslepu museli oškrábat a nakrájet brambory do zítřejší polévky. Nejrychlejší byl Matylda, asi musí doma nejvíc pomáhat.) A nejlépe oškrábáno měla jedna z holek, ale kdo, to se už neví... Pak následovalo ještě oloupání a nakrájení cibule. To pak bylo slziček. Vid' Štěpo? A pak už všichni do hajan.

Ráno se přes celou chalupu ozývá bzukot malého Komára a všechny budí. Kejmy tedy nelení a na trumpetu zatroubí budíček. Ranní rozcvička pod vedením praporčíka Kejmyho následuje vzápětí. Prošlapali jsme si cestičky ve sněhu a zahráli si eskymáckou honičku, ale jenom Ti, kteří přežili předrozcvičku v podobě klouzání se na ledu.

A pak klasicky hygoška a snídaně.

Jelikož je zima a něco málo sněhu, nesmí chybět další zimní radovánky. Dvě dužiny šly hrát hokej a další dvě se pokoušely stavět věže ze sněhu. Z prašanu to ale vůbec nešlo, tak družinu Modrých Santokrálíků napadlo, že by se s tím dalo určitě něco udělat. A jelikož je v těsné blízkosti potok, voda ke stavbě určitě pomůže:) Pomohla, ale nesmělo se to přehnat. Ti, co vodou nešetřili, se dočkali zklamání, jejich stavby, nápor vody, nevydržely a spadly. Pak se družiny vystřídaly a nakonec jsme společně postavili jednu obrovskou věž.

Pak už zase převlíkání, sušení, obýdek – gulášovka, knedlo, zelo, vepřo a poledňák.

Pak už se zase všichni nahrnuli do předsíně, aby se oblékli a připravili na Huckromácký biatlon. Nejdříve jsme si prohlédli kudy povede trasa a kde budou střelnice. Pak vyzkoušení bot a lyží a už se startuje. Okruh je řádně označen vlajkami a prošláplou stopou a první závodníci jsou na trati. Někteří

stojí na běžkách poprvé, někteří mají hůlky a běžky dvakrát tak velké, než jsou sami a někteří mají s sebou i pomahače a zvedače. Ale všechny tyto překážky nikomu nezabránily, aby jsme si závod užili se vším všudy. Střelba ze vzduchovky, airsoftky a trestná kolečka nesměla chybět. Biatlon dal některým pořádně zabrat, ale pro velký úspěch si to děti chtěli zajet ještě jednou. Ale to už byli na kost zmrzlí Dušánek i Zédřa, kteří byli na střelbách a tak jsme se šli zahřát na Bobcoss, Super-G a slalom. Jak se dá čekat, někteří si namlátili a někteří byli rádi, že přežili. Ale sranda to byla.

Odpoledne jsme chtěli zase hrát hokej, tak byl hokej a holky šly škrabat brambory na věcu. Po slepých myších s mlékem nebo podmáslem se jen zaprášilo. A to už padla černočerná tma a my se po družinách vydali po záhadných krvavých stopách. Nevědouc, kam nás stopy dovedou, jsme se hrdinně vydali do tmy. Krvavé skvrny nás zavedly k dopisu, který by nám mohl pomoci rozluštit červené obálky z Tajemného domu. Ale asi máme stále málo indicií, protože jsme nic nevyluštili. Bádáním, kombinováním a luštěním jsme nakonec padli vyčerpáním a vysílením do hlubokého spánku.

Nedělní den probíhá jako vždy - snídání, úklidem chaloupky a okolí, nanošení dřeva, doplnění třísek, co už kluci zvládají levou zadní a sbalení věcí. Holky ještě na půdě vyklepaly a srovnaly deky na postelích a už se šel hrát zase hokej. Ti co nehráli hokej, šli ještě na obhlídku hradu a Ti nejmenší šli lovit a rozbíjet kry na potok a na poslední chvíli se ještě zmáchali. :)

A nakonec už jen památeční cancátka, zalomení palců, rozloučení a domů do vany a oběd od maminky.

Jůla a Vodoušice